11.05.23 – 7-Б

Історія України

вч. Рзаєва Н.О.

Тема: Суспільне і церковне життя на теренах України в XIV – XV століттях. Господарський розвиток.

Мета: охарактеризувати становище основних верств українського суспільства в XIV—XV ст.; порівнювати становище різних верств, визначати особливості господарського розвитку, розтлумачити поняття «князь», «пан», «зем'яни», «магнат», «дворища», «дими», «фільварок», «кріпацтво», «магдебурзьке право», «цех»; розвивати предметні компетентності, уміння укладати і читати матеріал ментальні карти, уміння працювати в групах, робити висновки, виступати перед аудиторією, висловлювати власні думки; сприяти вихованню поваги до історії рідної землі.

Актуалізація опорних знань

Пригадайте, які суспільні верстви мали привілейоване становище у Русі-Україні. Розгляньте схему. Які назви ви зустрічаєте вперше?

Вивчення нового матеріалу

Шляхта — привілейований панівний стан у Польщі, Угорщині, Литві, на українських та білоруських землях, що у XIV-XVIII ст. входили до складу

Польського королівства та Великого князівства Литовського. Належність до шляхетського стану забезпечувала людині широкі права і привілеї, що відділяли її від інших верств суспільства.

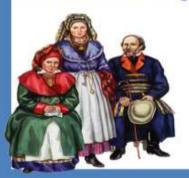
Найбільших землевласників називали **магнатами.** Це були князі й пани, проти яких боролася рядова шляхта. Урешті-решт протистояння завершилося зрівнянням прав магнатів і шляхти у Другому Литовському статуті.

Патриціат — найзаможніші містяни. До них належали найвпливовіші купці, найуспішніші майстри-ремісники. Згодом належність до цього прошарку визначали ще й давність роду та наділення владою. Бюргерами зазвичай називають середній прошарок — цехових майстрів і торговців середнього достатку. Найбіднішими були дрібні ремісники, неуспішні торговці та інші мешканці міст.

Найменше прав мали селяни. Так, слугами називали особисто вільних землеробів, які працювали на землевласника й отримували за це земельні наділи. Також їх звільняли від повинностей. Данниками були особисто вільні та економічно незалежні селяни-общинники. Вони сплачували державі данину (чинш) натурою або грішми. Тяглові селяни не мали власної землі, а жили з тих наділів, які отримували від держави або землевласника. За користування землею вони відпрацьовували повинність зі своїм тяглом, тобто робочою худобою. З-поміж тяглових селян були як особисто вільні, так і прикріплені до своїх наділів.

В другій половині XIV – XV ст. основою суспільних відносин були стани.

Стани — великі соціально — правові групи людей, які відрізняються становищем у суспільстві, спадковими правами та обов'язками.

Іравове становище селян, сіл руського устрою

Селяни сплачували податок за коритування землею, яка ділилася ланами по 16,8—21,4 га, між солянськими дворищами - 5-10 хат (димів). Подимне платили з кожного будику, а також військовій податок.

Кілька дворищ Сільська громада (Отаман) Волость (копа) (Старост а)

За правовим становищем селян поділяли на : похожих (вільних) та непохожих (залежних від феодала)

Повинності селян

десятина

Державні повинності

оброк

панщина

Закріплення знань. Рефлексія.

. Як змінюється становище різних верств населення українських земель наприкінці XIV — у XV ст.?

Перегляньте відео: https://youtu.be/nrquUC2zVfk

Домашнє завдання: прочитайте пар. 20.

Занотуйте схему «Становий поділ суспільства».

Повторити тему «Кочові народи степів України».

Завдання надсилайте на освітню платформу Human, вайбер 097-880-70-81, або на ел. адресу <u>nataliarzaeva5@gmail.com</u>